

PÉLDATÁR
az egyes alapjogokat sértő bűncselekmények ítélkezési gyakorlatának elemzése
tárgyában készült összefoglaló jelentéshez

1. A Kaposvári Járásbíróság 14.B.166/2013/20. számú ítéletével társtettesként elkövetett rongálás miatt mondta ki bűnösnek és felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte azokat a vádlottakat, akik az izraelita temetőben ittas állapotban síremlékeket rongáltak, illetve semmisítettek meg.

A Siófoki Városi Bíróság a 1.B.255/2012/6. számú ítéletével az ügyvéd foglalkozású vádlottat rongálás vétsége miatt megrovásban részesítette. A tényállás szerint a vádlott a K.-ban felállított Horthy szobrot festékkel leöntötte, s a szobor nyakába papírt akasztott a következő felirattal: „Tömeggyilkos, háborús bűnös”. A bíróság az alkalmazott intézkedés kapcsán arra hivatkozott: „a vádlottnak a szoborállítás elleni tiltakozása a jog által is méltányolt, erkölcsileg pozitív tartalmú és társadalmilag hasznos figyelemfelhívás volt...” A Kaposvári Törvényszék a 2.Bf. 528/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

2. Az Ügyészség még a Btk. 174/B. §. (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett közösség tagja elleni erőszak bűntettével vádolta meg azokat a vádlottakat, akik erősen ittas állapotban bántalmazták a sértettet, eközben a „mi van te büdös köcsög magyar” kifejezést többször is hallatva. A tárgyaláson azonban a vádat garázdaság vétségére módosította. Az Ózdi Járásbíróság 6.B.438/2012/20. számú ítéletében a módosított váddal egyezően garázdaságnak minősítette a cselekményt. A Miskolci Törvényszék 2.Bf.1155/2013./3.számú ítéletével ezt a minősítést azzal a változtatással hagyta helyben, hogy a 2012. évi C. törvény alapján értékelte garázdaság vétségének a cselekményt. Az ítéleti tényállásból, de a peranyagból sem volt megállapítható olyan adat, amely arra utalt, hogy a sértett magyarságán kívül más körülmény motiválta, vagy motiválhatta volna a cselekményt.

Ezzel ellentétben a Fővárosi Bíróság az Fkf.8472/2011/38. számú ítéletében kifejtette: „Bár a tényállást a Btk.-ba beiktató 1996. évi IV. törvény 3. §-a elsődlegesen az országban élő nemzeti, etnikai kisebbségeknek, faji vagy vallási csoportoknak kívánt a korábbiakhoz képest hatékonyabb védelmet nyújtani, nyilvánvaló, hogy [...] a 174/B. §-nak a sértett körére vonatkozó fogalmait, ezen belül is a nemzeti és etnikai csoportot tágan kell értelmezni, indokolatlan és elfogadhatatlan megkülönböztetést eredményezne a sértetti körnek az 1993. évi LXXVII. törvény 1. §-ának (2) bekezdése szerinti nemzeti és etnikai kisebbségre való szűkítése. Ezt a megközelítést alapozza meg az is, hogy a 2008. évi LXXIX. törvény a bűncselekmény megnevezését a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoport tagja elleni erőszakra közösség tagja elleni erőszakra változtatta, és büntetendővé nyilvánította a lakosság egyes csoportjai elleni erőszakot is, így a büntetőjogi védelem valamennyi olyan közösség, csoportosulás tagjára kiterjed, akit a csoporthoz való tartozása vagy annak vélelmezése miatt bántalmaznak, avagy erőszakkal vagy fenyegetéssel kényszerítenek valaminek a megtételére vagy eltűrésére”.

3. A Miskolci Járásbíróság 28.B.869/2013 számú ügyében a roma elkövető megközelítette a gépkocsija mellett várakozó sértettet, s ok nélkül szidalmazta, s pofonvágta. A sértett ugyan kérte, hogy hagyja őt békén, amin a vádlott feldühödött tenyérrel többször pofon ütötte a sértettet, a mobiltelefonját kiütötte a kezéből, s közben azt kiabálta: „Én cigány vagyok, te

pedig magyar, és miattatok éheznek a gyermekeim. Nektek mindent szabad, nekünk meg cigányoknak semmit.” Ismét pofon ütötte a sértettet. A sértett bal orcája, bal alkarja zúzódott. A bíróság jogerős ítéletével közösség tagja elleni erőszak büntetében és testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek.

4. A Miskolci Törvényszék 4.Fk.1188/2011. számú ügyében kifejtett jogi indokok szerint a vádlottak „cselekményüket kifejezetten azért az ügy sértettjeivel szemben fejtették ki, mivel őket más – jelen esetben magyar – nemzetiségi csoporthoz sorolták”. Az ítéletében – helyesen – közösség tagja elleni erőszak büntetének minősítette a cselekményt. Az ügyben másodfokon eljáró ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével (Debreceni Ítélőtábla Fkf.I.498/2013/13.sz. ítélet).

5. Az Ózdi Városi Bíróság a 2010. április 29-én meghozott – és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett – 3.B.96/2010/4. számú ítéletével a terhelteket társtettesként elkövetett közösség tagja elleni erőszak büntette miatt 8-8 hónap – végrehajtásában 2-2 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélte.

Az irányadó tényállás szerint a büntetlen előéletű, ittas állapotú terheltek 2010. január 1-jén hajnali 3 óra körül felfigyeltek a velük szemben az utcán haladó sértettre. akiről tudták, hogy tagja volt a Magyar Gárdának, ezért bosszúból, fennhangon szidalmazni kezdték, mindketten többször megütötték, majd a földre eső sértettet megrúgták. Végül a terheltek társaságában lévők szóltak rá a terheltekre, hogy ne bántalmazzák tovább a sértettet, utóbbiak pedig azt tanácsolták, hogy fusson el a helyszínről. A sértett a bántalmazás következtében a fején és a bal vállán, illetve a karján több, – nyolc napon belül gyógyuló – zúzódásos sérülést szenvedett.

A jogerős ítélet ellen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség nyújtott be a cselekmény téves minősítése és törvénysértően eltúlzott büntetés kiszabása miatt felülvizsgálati indítványt, amelyet a Legfőbb Ügyészség fenntartott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak helyt adva ítéletével a terheltek cselekményét az 1978. évi IV. törvény 271. §-ának (1) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett garázdaság vétségének minősítette, s ezért a terheltek büntetését 5-5 hónapi fogházbüntetésre (Btk. 44. §) enyhítette, s a szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztését nem érintve a próbaidő tartamát mindkét terhelt esetében egy évre mérsékelte (Bfv. III. 87/2011/5. szám).

6. A Gödöllői Járásbíróság a 2014. február 14. napján kelt 8.B.856/2013/22. számú ítéletével az I. rendű és a III. rendű terhelteket mint társtetteseket, továbbá a II. rendű terheltet mint bűnsegédet bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pontjai szerint minősülő garázdaság büntetében, továbbá a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontja szerinti zaklatás vétségében.

Az irányadó tényállás szerint a sértett, akik a községben közismerten a bíróság által feloszlott Magyar Nemzeti Gárda tagja volt, a lakókörnyezetük tisztaságának megóvása, a lakosság kulturált együttélésének előmozdítása érdekében lakossági fórumot szervezett. Ez a roma származású terheltek nemtetszésével találkozott. A vádbeli napon az ittas állapotú három terhelt útja a sértett háza előtt vezetett, ott megálltak, és hangoskodtak. A lakásukból erre kilépő és őket csitítani igyekvő sértettet, és a társaságában levő – az ügyben csak 1. számú tanúként megjelölt – másik sértettet (!) durván szidalmazni kezdték. A szitkozódásuk részben a sértettek gárda-tagságára vonatkozott („Rohadt gárdisták, meg fogtok döglenni”), azonban a

magyarsághoz tartozásuk miatt is durván sértő, fenyegető kijelentéseket is hallattak („Rohadt magyarok, égni fogtok, meg fogtok halni”, „Büdös magyarok, elvágjuk a torkotokat” stb.). Mindeközben a kerítésen kívül tartózkodó terheltek egyike (a III. rendű) egy fokossal, a másik terhelte (az I. rendű) pedig a kerítésen benyúlva egy késsel a kerítésen belül, annak közelében álló sértettek felé hadonászott. A tanú el akarta venni a III. rendű terhelttől a fokost, aminek az éle megsértette a kezét. E sértett 8 napon belüli gyógytartamú sérülést szenvedett. A II. rendű terhelte közvetlenül a társai közelében állt, és ő is szidalmazta, fenyegette a sértetteket. A cselekmény időpontjában az utcán több – az eljárás során ismeretlenül maradt – roma származású nő és gyermek tartózkodott, és ők is szidalmazták a sértetteket. Az eseményeknek a rendőrségi közbelépés vetett véget.

A fellebbezéseket elbírálva a Budapest Környéki Törvényszék a 2015. június 23. napján kelt 14.Bf.533/2014/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, e terheltek cselekményét egységesen társtettesként elkövetett közösség tagjai elleni erőszak büntetéként [Btk. 216. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) és e) pontja], továbbá a III. rendű terhelte cselekményét könnyű testi sértés vétségének [Btk. 164. § (1), (2) bek.] is minősítette, s a terheltek végrehajtandó szabadságvesztését és közügyektől eltiltását (2 év 3 hónapra, III. rendű terhelte esetében 2 év 8 hónapra, a közügyektől eltiltásukat pedig 4-4 évre) súlyosította.

A törvényszék a határozatában egyebek mellett azt fejtette ki, hogy a terheltek a sértettet a „magyarságuk és a Magyar Nemzeti Gárdához tartozásuk okán” megtámadták és nagyfokú félelmet keltve megfenyegették ezzel társtettesként megvalósították a közösség tagja elleni erőszak büntetést, amely a felfegyverkezve és a csoportos elkövetés folytán minősül súlyosabban.

Kétségtelen: a sértettek magyarsághoz tartozása miatt véghezvitt cselekmény valóban közösség tagja elleni erőszakként minősül, ám ezt a minősítést a feloszlatott Magyar Gárdához tartozás miatt kifejtett kihívóan közösségellenes erőszakos és riadalmokeltésre alkalmas magatartás nem alapozhatta volna meg (e vonatkozásban a cselekmény csak garázdasággal minősülhetne, a garázdasággal azonban a halmazat látszólagos, annak megállapítására nem kerülhetett sor).

(Az ügyben a III. rendű terhelte tekintetében – a testi sértésben másodfokon történt bűnösségmegállapítás folytán bejelentett másodfellebbezés alapján a harmadfokú eljárás az elemzés időszakában még folyamatban volt. Az I. rendű terhelte védőjének a bűnösség megállapítását támadó felülvizsgálati indítvány alapján a Kúria a Bfv.III.1.233/2015/5. számú végzésével az I. rendű terhelte tekintetében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.)

7. Az Orosházi Városi Bíróság a B.29/2011. számú ügyben közösség tagja elleni erőszaknak minősítette az Orosháza FC szurkoló táborához tartozó azoknak a személyeknek a cselekményét, akik a labdarúgó mérkőzés szünetében ittas állapotban bántalmazták az ellenfél csapat szurkolóját pusztán a szurkoló csapathoz tartozás miatt. Az elkövetőket megrovásban részesítette.

8. Az ítéleti tényállás szerint a vádlottak plakátokat ragasztottak ki Siklós belvárosában idegengyűlölő szövegekkel. Az egyik fajta plakáton katonai egyenruhás személy volt látható, aki a jobb kezében kardot tart, a bal kezében pedig egy, a ruháján Dávid csillagot viselő férfi alakot lógat a pajeszánál fogva. Az ábra alatt „Csatlakozz a harchoz.” szöveg volt olvasható. A másik fajta plakáton halálfej és Európa térképének kontúrja látható, rajta 3 Közép-Európa felé mutató és Afrika, Közel-Kelet illetve Kína felirattal ellátott nyíllal. Az ábra felett a „Több bevándorló, kevesebb munka, több adó, romló közbiztonság! Állítsd meg a járványt! Ébresztő!” felirat a www.kitartas.net. aláírással ellátott szöveg szerepelt.

A Siklósi Járásbíróság a B. 111/2014/12. számú ítéletében – a közösség elleni izgatás miatt emelt váddal szemben – társtettesként elkövetett közösség tagja elleni erőszak büntetőjében mondta ki a három vádlott bűnösségét. Az utóbbi, Európa térképet ábrázoló plakátot a szabad véleménynyilvánítás körében maradónak értékelte, annak ellenére is, hogy „magában hordozza a nemzeti, vallási csoportokhoz tartozó személyekkel szembeni ellenszenv üzenetét”. A másik plakát tartalmát azonban büntetőjogi értékelés körébe vonta. A 12/1999. (V. 21.) AB határozatban foglaltak felhívásával a plakát tartalmát nem ítélte olyannak, amely alapján megállapítható lenne, hogy a felszított gyűlölet szélsőséges aktivitásba csaphat át, ami az erőszakos magatartás reális lehetőségét jelenti. A plakát tartalma nem volt elegendő arra, hogy másokat erőszakos cselekedetre sarkaljon. Ezért e plakát kihelyezésével kapcsolatos magatartást – minthogy azt kihívóan közösséggel szemben és alkalmasnak ítélte a zsidó lakosságban megbotránkozás, sőt félelem kiváltására – az ítélete rendelkező részében megjelölt Btk. 216. § (1) bekezdés szerinti bűncselekményként értékelte.

A Pécsi Törvényszék sem látta az uszító tartalmú plakát folytán megállapíthatónak az erőszakba átcsapás közvetlen veszélyét azzal az érveléssel, miszerint kétség nem férhet ahhoz, hogy a vádlottak által kiragasztott plakáton a zsidóság elleni olyan tartalom jelent meg, amely az adott vallási közösség tagjai elleni nyílt ellenszenvet tükröz, és ezzel másokat e vallási közösség elleni harcra hív fel. A 4.Bf.6/2015/7. sz. ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a minősítés körében akként változtatta meg, hogy a cselekmény a csoportos elkövetés folytán súlyosabban [a Btk. 216. § (3) bek. e) pontja szerint] minősül.

9. A Makói Járásbíróság a 2.B.459/2011/64. számú ítéletével a három vádlott nyilvánvalóan gyűlölet-motiválta cselekményét garázdaság vétségének minősítette. A történeti tényállás lényege szerint az I. r. vádlott a kiskorú sértettet ököllel megütötte, majd mindhárom vádlott ütlegelte, majd az I. rendű vádlott fejbe rúgta a sértettet, és a cipőjét megcsókoltatta vele, és arra kényszerítette, hogy ezt mondja: „BÜDÖS MAGYAR VAGYOK”. Az erőszakkal párosuló kijelentés egyértelműen a gyűlölet-motívumra utal, ezért a cselekmény helyes minősítése közösség tagja elleni erőszak büntette lett volna.

10. Tévesen minősítette a cselekményt az Ózdi Városi Bíróság 6.B.473/2011/41.számú ítélete is. A bíróság garázdaság büntetőjében mondta ki bűnösnek a vádlottat, és egy év hat hónapi börtönbüntetésének végrehajtását négy évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlott roma nő, aki a helyközi autóbuszon erősen ittas állapotban ilyen kijelentéseket tett: „Geci magyarok, fasszopó magyarok, sokkal különbek vagyunk, mint ti”, s eközben egy rugós kést vett elő. A bíróság azért állapított meg garázdaságot, mert „nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy a vádlott a [...] polgárok nemzeti csoportjához való tartozása miatt tanúsította a [...] magatartását...”.

11. A Miskolci Járásbíróság 22.B.902/2014/13. számú, fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett – rövid indokolású – ítéletével a vádlottnak a 2013. május 17-i és 20-i cselekményeit a vádbeli minősítéssel megegyezően garázdaság vétségének és ezzel halmazatban közösség tagja elleni erőszak büntette kísérletének [Btk. 216. § (2) bek.] minősítette, ezért a vádlottat halmazati büntetésenként 1 év 4 hónapi, de 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

A megállapított tényállás szerint a pszichiátriai gondozó intézetben élő, és a cselekmény idején is fennálló elmebetegsége folytán cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek a felismerésében súlyos fokban korlátozott vádlott azután, hogy őt

korábban egy roma származásúnak vélt személy bántalmazta, Zs. község egyik romák lakta utcájában egy levelet helyezett el az egyik kerítésen, abból a célból, hogy a község roma lakóiban olyan mértékű félelem-érzet alakuljon ki, ami őket a település elhagyására készíti. A „Rohadt cigányok!” megszólítással kezdődő, és csupa nagy betűkkel írt levél – egyebek mellett – azt tartalmazza „...de jön vagy 50 náci hitlerista fasiszta skinhead, akik nem fosnak ölni! Puska, géppisztoly, gránát stb. Jobb ha eltakarodtok Zs.-ről, mert ez csak a kezdet s ők az alapos munkát szeretik. Takarodjatok ki Kanadába, ahol még talán befogadják az olyan tetveket, mint ti vagytok...” A levelet az egyik roma lakó megtalálta, és továbbította a roma önkormányzat elnökéhez, aki feljelentést tett [tényállás 1. pontja].

Néhány nappal később, ugyancsak a korábbi bántalmazásából származó sérelem miatt, azért, hogy a gyermekotthon roma származású lakóiban félelem alakuljon ki, a gyermekotthon előtt több kukát és virágtartót felborított, és a bejárat elé egy levelet helyezett el a következő szöveggel: „Itt voltunk! Visszajövünk, rohadt, mocskos, semmire kellők, a társadalom szemetei! A Budapesti Náci Mozgalom. Éljen Hitler Heil!” Ez utóbbi cselekményhez kapcsolódóan rögzíti az ítélet, hogy a vádlott kihívóan közösségellenes magatartása alkalmas volt arra, hogy a gyermekotthon lakóiban riadalmat keltsen [tényállás 2. pontja].

A rövid indokolású ítéletből megállapítható, hogy a bíróság az elbíráláskor hatályban volt Btk.-t alkalmazva járt el, az azonban már nem, hogy melyik cselekményt minősítette garázdasággént, és melyiket közösség tagja elleni erőszak kísérleteként.

Az azonban a tényállást tekintve kétségtelen, hogy a cselekmény motívuma mindkét esetben a kisebbséghez tartozás. Ebből a szempontból a vádlottat ért korábbi sérelem közömbös, annál is inkább, mert a cselekmény nem a bántalmazó ellen irányult. Ehhez képest a garázdaság megállapítása, e bűncselekmény szubszidiárius jellege miatt mindenképpen téves.

Azt feltételezve, hogy a tényállás 1. pontjában leírt cselekményt értékelte a bíróság a Btk. 216. § (2) bekezdése szerinti közösség tagja elleni erőszak kísérleteként – erre a levél tartalma szerint a kényszerítő jellegű elkövetési magatartás utalhat – a minősítés téves, tekintve, hogy e cselekménynek nincs konkrét passzív alanya, márpedig ez az alakzat konkrét passzív alanyt feltételez.

Azt feltételezve pedig, hogy a tényállás 2. pontjában megállapított cselekményt minősítette a Btk. 216. (2) bekezdése szerinti közösség tagja elleni erőszak kísérletének, – azon túl, hogy e vonatkozásban sincs konkrét passzív alany – ez azért téves, mert a tényállásban semmi sem utal a vádlott bántalmazási vagy kényszerítésszerű elkövetési magatartás kifejtésére vonatkozó szándékára.

A cselekmény minősítése helyesen a Btk. 216. § (1) bekezdésében meghatározott folytatólagosan elkövetett – befejezett – közösség tagja elleni erőszak büntette lett volna.

12. A Miskolci Törvényszék előtt kilenc vádlott ellen folyt bűnügyben (4.Fk.1188/2011.) megállapított tényállás szerint a Magyarországért Mozgalom helyi szervezete lakossági fórumot szervezett S.-ben. Ezt a lakossági fórumot a nagyszámú helyi cigány-közösség tagjai provokációnak tartották. Közvetve a „roma-gyilkosságok”, közvetlenül a lakossági fórumon elhangzott állítólagos cigányellenes kijelentések miatt gyűlölet alakult ki az s.-i cigány-közösség hangadóiban általában a magyarság, s főként a Jobbikkal szimpatizáló személyekkel szemben. E napon a helyi cigányság képviselői hangos kiabálással szidalmazták, fenyegették a rendezvényt biztosító, és zömében a mozgalomhoz tartozó személyeket, de tettelegességre, tényleges összetűzésre nem került sor. Miután másnap B. G.-t, a rendezvény szervezőjét – aki egyben a Jobbik s-i elnöke is – két cigány származású férfi megfenyegette, B. G. délutánra számos, a „jobbikkal” szimpatizáló személyt bográcsozásra meghívott a lakása udvarára, úgy vélve, szükség esetén megvédi őt és családját.

A meghívásra B. G.-hez igyekvő sértettek (T. I.-né, T. B., T. N.) és más személyek autóikkal

az S.-be vezető bekötőúton megálltak és várakoztak. Békésen viselkedtek, hangos szó, szidalom nem hangzott el, gárdista ruhát senki nem viselt, támadásra okot adó más magatartást sem tanúsítottak. Ennek ellenére a helyszínre két csoportban érkező személyek – részint a cigány kisebbség mintegy 40-50 főre becsülhető csoportja – baltával, lapáttal, fakaróval, vasvillával, kapával, egyéb sérülés okozására alkalmas eszközökkel felfegyverkezve folyamatosan azt kiabálta, hogy „Megdöglötök, бүdös szemét magyarok!”, „Meghaltok бүdös magyarok!”, illetve „Megölünk benneteket!”.

Röviddel ezután a tömegből kivált kb. 10-15 főre becsülhető csoport, így a jelen ügy vádlottjai – köztük a II. rendű vádlott – és semmibe véve a helyszínen szolgálatban lévő rendőr intézkedését, megindultak az út szélén várakozó „Jobbik”-szimpatizánsok felé. Több személynek sikerült gépkocsijával hátramenetben a helyszíntől eltávolodni. Nem így a T. családnak, akik gépkocsijukban ülve ottragadtak. Ekkor a vádlottak – köztük a II. rendű vádlott – és ismeretlen társaik a gépkocsit ütlegelni kezdték, miközben közülük többen azt ordibálták, miszerint: „Megdöglötök magyarok, megölünk benneteket!”. Konkrétan a II. rendű vádlott egy 150 cm hosszú, kapanyél vastagságú bottal a gépkocsi bal oldalának elejét ütötte. Mindeközben a VII. rendű vádlott-társa folyamatosan támadásra buzdította őket, közben azt kiabálva, hogy „Öljétek meg őket!”, „Meghaltok gárdisták!”.

A törvényszék a vádlottak cselekményét társtettesként felfegyverkezve csoportosan elkövetett közösség tagja elleni erőszak büntetvényként minősítette az elkövetéskor hatályos Btk.-t alkalmazva.

A Debreceni Ítéletábla az Fkf.I.498/2013/13. számú ítéletével – az elbíráláskor hatályos Btk. szerint – a cselekmény minősítését érdemben helybenhagyta.

A bűncselekmény előzményeit illetően a korábban eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a vádlottaknak nem volt okuk cselekvőségük kifejtésére. Sem aznap, sem előző nap nem történt olyan esemény, amely rájuk nézve bármilyen veszélyhelyzetet eredményezett, vagy előre jelzett volna.

Annak pedig a közösség tagja elleni erőszak minősítése körében nincs jelentősége, hogy a vádlottak erőszakos fellépését milyen előzmények váltották ki, mert azok függetlenek voltak a megtámadott sértettek személyétől. Ilyen körülmények között a vádlottak és társaik helyszínre érkezéstől folyamatosan ismételt kijelentéseik alapján nem kétséges, hogy a vádlottakat az motiválta a cselekményük elkövetése során, hogy a sértettek más népcsoporthoz tartoznak. A folyamatosan ismételt életveszélyes fenyegetésük is ehhez kapcsolódott. Erre utal már az is, hogy a konkrét sértettekkel való korábbi atrocitás, konfliktus nem történt, erre vonatkozó adat nem merült fel.

(A Kúria a felülvizsgálata során egyetértett a Legfőbb Ügyészséggel abban, hogy az események idején szándékegységben cselekvő vádlottak részéről elhangzott kijelentésekhez köznyelvi értelemben a magyarsággal szembeni heves ellenséges érzelmek képzete tapad, amely messzemenőkéig meghaladja a garázda magatartások során rendszerint elhangzó és gyalázkodó tartalmú szitokszavak általános indulati töltését – ekként a cselekmény minősítése törvényes [K-H-BJ-2014-71. (Bhar.II.118/2014).].

13. A Miskolci Törvényszék a 14.Fkf.1099/2013/10. számú ítéletével megváltoztatva a járásbíróság ítéletét, amely az I. rendű vádlott cselekményét közösség tagja elleni erőszaknak minősítette, és csak garázdaság vétségeként értékelte a cselekményét. A másodfokú ítélet szerint a „tényállás nem rögzít semmi olyan adatot, amely alapján a fiatalos I. rendű vádlott magyarsághoz való viszonyulása tisztázható, ekként a magyarság elleni motiváció a vádlottra konkretizálva megállapítható lenne. A járásbíróság pusztán annak alapján megállapíthatónak találta a közösség tagja elleni erőszak motívumát, hogy e vádlott a sértett megütése előtt kijelentette: »Nézzétek, a hülye kis magyar geci nem akart nekem cigarettát adni! Ki kellene

irtani az egész fajtádat!« Ezen kijelentés, bár valóban negatív tartalmat hordoz a magyarsággal szemben, a törvényszék álláspontja szerint nem valószínűsíti azt, hogy a vádlott azért bántalmazta volna a sértettet, mert az magyar volt. A járásbíróság – a törvényszék álláspontja szerint – azért jutott ezzel ellentétes irányú következtetésre, mert csupán az elhangzott kijelentés tartalmára volt figyelemmel. A cselekmény körülményeit, a vádlott megelőző magatartását, és általában a magyarsághoz való viszonyulását – minthogy ezen körülményeket ítéletének tényállásában sem rögzítette – semmilyen formában nem értékelte. Amennyiben az erőszakos fellépés motívuma elsősorban egy konkrét sérelem, és a sértett adott csoporthoz való tartozására vonatkozó szidalmazás mintegy az indulat levezetése körében jelentkezik, úgy közösség tagja elleni erőszak büntetéről nem beszélhetünk.”

A joggyakorlat-elemző csoport ezzel az állásponttal nem értett egyet:

A gyűlöletmotívum feltárása körében az elkövető nézetrendszere kirekesztő jellegének, előítéletes gondolkodásmódjának kétség kívül jelentősége lehet, amit a mindennapi életben tanúsított korábbi magatartása jellemezhet. Azonban a konkrét eset tényei ezt a gondolkodásmódot nem teszik kétségessé, a tényállásszerűséghez szükséges motiváció a cselekvésből, az inkriminált kijelentésekre okot adó körülményből megállapítható. A cigaretta-adásra vonatkozó felszólítás a terhelt részéről valójában az általa korábbról nem ismert személlyel szemben konfliktus-keresési ürgy. A felszólítás elutasítása pedig olyan súlytalan, hogy a konkrét személlyel szembeni sérelem miatti sértő motívumra nem enged következtetni.

14. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.Fk.27.246/2010/83. számú ítéletében megállapított tényállás szerint a II. rendű terhelt délelőtt a fiával, a III. rendű terhelttel és annak élettársával, a VII. rendű terhelttel az utcán haladtak. Eközben a III. rendű és a VII. rendű terhelt egymással hangosan veszekedtek, a III. rendű terhelt a járókelőkbe belekötött.

A főiskolai hallgató sértett az egyetem épületéhez közeledett, eközben a terheltek mellett kellett elhaladnia. A III. rendű terhelt ekkor a sértettbe belekötött azzal, hogy miért nézi őket, majd kezét ütésre emelte. A sértett azért, hogy a konfliktusnak véget vessen, a III. rendű terhelt két karját a kezével megragadta, s arra kérte őt, hogy a támadással hagyjon fel. A III. rendű terhelt azonban továbbra is meg akarta ütni a sértettet, aki ez elől úgy tért ki, hogy a III. rendű terhelten magától ellökte, és tovább haladt. A III. rendű terhelt azonban követte őt, és „Rohadt személtáda! Te buzi magyar, mit képzelsz magadról! Hogy mersz bejönni az én utcámba, ahol a cigányok az urak, nem a magyarok!” szavakkal sértegette, s mikor utolérte, „Hogy mersz hozzám érni, te buzi magyar!” kijelentések kíséretében a sértettre emelte a jobb karját. A sértett ismételten megkísérelte lefogni a III. rendű terhelt kezét, de miután ez nem sikerült, ellökte és ún. toló rúgással lábon rúgta a III. rendű terhelten, aki ettől elesett. A rúgás a III. rendű terhelt korábban operált lábát érte. Ekkor a III. rendű terhelt, és a II. rendű terhelt segítségért kezdtek kiabálni, a VII. rendű terhelt pedig a sértett felé odalépett, és – a nyakát hátulról megragadva – őt több alkalommal a hátán ököllel megütötte.

A sértett a további bántalmazástól való félelmében futni kezdett az iskola épülete felé. A III. rendű terhelt, a II. rendű terhelt, a VII. rendű terhelt, valamint a II. rendű terhelt segítség kiabálására az utcára lépő IV. rendű, V. rendű és a VI. rendű terhelt, tudomást szerezvén arról hogy a sértett rúgása a földön ülő III. rendű terhelt fájós lábát érte, a sértettet „Köcsög magyar!”, illetve „Rohadt magyar, megöllek!” szavak kíséretében üldözni kezdték. Ekkor bekapcsolódott a cselekménybe a fiatalos I. rendű terhelt is.

A sértettet először a VI. rendű terhelt érte utol, s őt megragadva gyomron rúgta, a társai pedig „rohadt magyarok! rasszisták! rohadt szemetek vagytok!” szavakkal a sértettet szidalmazták. Majd sikerült a sértettet a kollégium bejáratánál lévő beugróba beszorítaniuk, ott valamennyien bántalmazták. A sértett a karjával az ütések hárítani tudta, majd a beszorított

helyzetéből kiszabadult, az iskola felé futott, ahol utolérte őt a VI. rendű terhelt, aki továbbra is támadta.

A sértett bemenekült az iskola épületébe és a mosdóban a terheltek további támadása elől elbújt.

Az V. rendű terhelt az iskola bejárata előtt egy késsel hadonászva kiabálta: „Adjátok ki a bűdös, köcsög magyart, hadd szurkáljam meg!” A terheltek bementek az iskola épületbe is, a sértettet azonban nem találták, onnan kijöttek, de az erőszakos magatartásukkal csak a helyszínre érkező rendőrjárőrök észlelésekor hagytak fel.

Az elsőfokú bíróság, miután a bántalmazás, és a kényszerítés alatt a sértett magyarságára vonatkozó kijelentések elhangzottak, a terheltek cselekményét közösség tagja elleni erőszak bűntettének minősítette.

A másodfokú bíróság a III. rendű terhelt vonatkozásában elfogadta az első fokon eljárt bíróság jogi álláspontját, miszerint a III. rendű terhelt a származása miatt támadt a sértettre. Álláspontja szerint azonban a többi terhelt nem a származása miatt kezdte el üldözni, illetve bántalmazni a sértettet, hanem a III. rendű sértettet ért sérelmet akarták megbosszulni. Az üldözés és a bántalmazás során a felindult terheltek „feltehetően szitokszóként használták a magyarságot sértő, gyalázó kijelentéseket”

Mivel a III. rendű terhelt a közösség tagja elleni erőszak bűncselekményét egyedül valósította meg, ezért a másodfokú bíróság sem a társtettesi elkövetést, sem a csoportos minősítő körülményt nem állapította meg a terhére. A többi terhelt-társ cselekményét azonban csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva, felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűntettének minősítette [Fővárosi Bíróság 31.Fkf.8472/2011/38.számú ítélete].

Az ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálván a tényállás beható elemzésével a Kúria megállapította, hogy a terhelt-társak magatartásuk kifejtésekor felismerték a III. rendű terhelt, de egymás cselekvőségének indítékát is, és azzal azonosulva, egymás tevékenységének kölcsönös tudatában kapcsolódtak be a sértett elleni támadásba.

A III. rendű terhelt úgy kötött bele a korábban általa nem ismert sértettbe, hogy az nem tanúsított a támadásra okot adó magatartást, s kijelentései, a sértett magyarságára tett sértő kifejezések egyéb indíték hiányában egyértelműen arra utalnak, hogy a sértettre a származása miatt támadt rá. Annak pedig nincs jelentősége, hogy e terhelt ingerültségét milyen előzmények váltották ki, azok ugyanis függetlenek voltak a sértett személyétől.

Ilyen körülmények között nem kétséges, hogy a III. rendű terheltet csak az motiválta a cselekménye elkövetése során, hogy a sértett más népcsoporthoz tartozott.

A másodfokú bíróság ténybeli következtetéssel azt állapította meg, hogy a III. rendű terhelt társai nem a származása miatt kezdték üldözni és bántalmazni a sértettet, hanem a III. rendű terheltet ért sérelmet akarták megbosszulni. Ez a tény a felülvizsgálat során nem volt kifogásolható. A motívum meghatározása szempontjából azonban közömbös az, hogy az eredeti indíttatás csapott később át a sértett magyarsága miatti dühödt indulatba, vagy az eredeti indíték az újonnan feltámadó, a magyarsághoz tartozás kiváltotta motívum dominanciája mellett is fennmaradt. Párhuzamos motívum fennforgása esetén ugyanis mindkét motívumot vizsgálni és értékelni kell. Ezért a Kúria felfegyverkezve, csoportosan elkövetett közösség tagja elleni erőszaknak minősítette valamennyi terhelt cselekményét, [K-H-BJ-2013-39. bírósági határozat (Bfv.II.590 /2012)].

15. A Miskolci Törvényszék 3.Bf.2023/2012/51.sz. ítéletével megváltoztatta a Miskolci Városi Bíróság 22.B.2418/2011/64. számú ítéletét, amely szerint a vádlottak felfegyverkezve csoportosan elkövetett közösség tagja elleni erőszakot követtek el, és cselekményüket garázdaság bűntettének minősítette.

A történeti tényállás szerint a város roma lakta vidékein elterjedt a rémhír, hogy a Magyar

Gárdához tartozó személyek roma-ellenes támadásokat terveznek. Ennek megelőzésére a roma lakosság egyes tagjai – így a vádlottak – őrtüzeket gyújtottak, szűrő-, ütő-, vágóeszközöket vettek magukhoz, Molotov koktélokot készítettek.

A vádlottak egy személyautóban utazó társaságról azt feltételezték, hogy a Magyar Gárda radikális eszméit vallják, ezért – élet kioltására is alkalmas szerszámokkal felfegyverkezve – elállták az úttestet, a sértettek autóját megállásra kényszerítették és. megtámadták őket. Az álló járművet ütötték, s amikor megindult kővel dobálták meg. Eközben egymást erőszakra biztatva részükről olyan kijelentések hangzottak el: „bűdös magyarok, üssétek őket.” Az autó vezetője és utasai nem adtak okot a támadásra.

A Miskolci Törvényszék szerint az irányadó tényállás nem tartalmaz olyan adatot, amely alapján a magyarság elleni motiváció az egyes vádlottakra konkretizálva megállapítható lenne. Az egyik vádlottnál levő „halál a magyarokra” feliratú botról nem volt megállapítható a másodfokú bíróság szerint, hogy ki készítette és a támadás során ki használta. A törvényszék szerint „a magyarság elleni ellenséges érzület, mint meghatározó, vezérlő motívum a vádlottakra konkretizálva bizonyítékok hiányában, még tényből tényre vont következtetéssel sem nyert megállapítást, a közösség tagja elleni erőszak büntette, e bűncselekmény megállapításához szükséges motívum bizonyítottsága hiányában egyik vádlott esetében sem állapítható meg”.

Az eset tényei alapján ezzel szemben a gyűlöletmotívum nyilvánvaló.

16. A Battonyai Járásbíróság 15.B.4/2014/30. számú ítéletében közösség tagja elleni erőszakként bírálta el a vádlottnak azt a cselekményét, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjaként, fekete színű nadrágban, bakancsban és Szebb Jövőért feliratú pólóban jelent meg egy boltban, ahol a roma sértettel találkozott. „Heil Hitler” kiáltással üdvözölte. „A halál fog rátok jönni”, „ma csinálunk egy kis felvonulást”, illetve „rátok gyűjtöm a házat” kijelentésekkel fenyegette meg őt.

A Gyulai Törvényszék a 4.Bf.392/2014/8.számú ítéletével az elsőfokú ítéletet csak a büntetés kiszabására vonatkozóan változtatta meg, a szabadságvesztést 10 hónapra enyhítette.

17. Ezzel szemben az Ózdi Városi Bíróság a 6.B.473/2011/41.számú ítéletében garázdaság büntetésében mondta ki bűnösnek a vádlottat, és egy év hat hónapi börtönbüntetésének végrehajtását négy évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlott roma nő, aki a helyközi autóbusszon erősen ittas állapotban ilyen kijelentéseket tett: „Geci magyarok, fasszopó magyarok, sokkal különbek vagyunk, mint ti”, s eközben egy rugós kést vett elő. A bíróság azért állapította meg garázdaságot, mert „nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy a vádlott a [...] polgárok nemzeti csoportjához való tartozása miatt tanúsította a [...] magatartását...”

18. A Székesfehérvári Városi Bíróság 2.B.222/2009. számú ügyben hozott ítéletével a Videoton Sportegyesület szurkolói táborához tartozó négy vádlottat társtettesként, csoportosan elkövetett etnikai csoport tagja elleni erőszak büntetésének kísérletében mondta ki bűnösnek, mert a vonaton utazva a kiskorú sértettet cigány származása miatt bántalmazással fenyegették és üldözték. A sértett az őt közvetlenül üldöző vádlottak elől a vonatszerelvény több kocsián áthaladva futva menekült, majd a mozgó vonatból kiugrott. A vádlottak egyike erre úgy reagált: „a hülye cigány kiugrott”. A Székesfehérvári Törvényszék 1.Bf.284/2011/8.sz. ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a vádlottak terhére az etnikai csoport tagja elleni erőszak büntetésének befejezett alakzatát állapította meg. Indokai szerint az

etnikai csoport tagja elleni erőszak büntette nemcsak a bántalmazásban megnyilvánuló tényleges erőszak alkalmazásával válik befejezetté, hanem már akkor is befejezett, ha erőszakkal vagy fenyegetéssel, arra kényszerítik a sértettet, hogy valamit tegyen, ne tegyen, vagy eltűnjön. A vádlottak bántalmazással fenyegető magatartása pedig arra készítette a sértettet, hogy a vonaton az addig elfoglalt helyét elhagyja, bántalmazásától való félelmében (akarata ellenére) a kocsikon átfusson, majd a mozgó vonatból kiugorjon. Ily módon cselekményük befejezetté vált.

19. A Gödöllői Járásbíróság 8.B.856/1013/22. számú ítéletét megváltoztató jogerős másodfokú ítéletben (Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.533/2014/7. szám) irányadónak elfogadott tényállás szerint a III. rendű vádlott a kerítésen átnyúlva egy fokossal az egyik sértett felé ütött, az I. rendű vádlott pedig egy késsel a másik sértett felé csapkodott, ám a sértettek testét egyikük sem érte el (az egyik sértett sérülése abból származott, hogy megpróbálta kicsavarni a vádlott kezéből a fokost). Nem vizsgálta és nem is tett az ítéletében megállapítást arra vonatkozóan a bíróság, hogy a vádlottaknak ez a magatartása a bántalmazás szándékával történt-e, vagy ilyen szándék nélküli puszta fenyegetőzés volt.

20. A Mezőkövesdi Járásbíróság a 2013. június 4. napján kelt, és 2013. június 20-án jogerőre emelkedett – a Be. 259. § (1) bekezdés sérelmével – rövid indokolású ítéletével a vádlottat a váddal egyezően garázdaság vétsége és közösség tagja elleni erőszak előkészületének vétsége [1978. évi IV. tv. 174/B. § (3) bek.] miatt 120 napi tétel, napi tételenként 2500 forint pénzbüntetésre ítélte, amelynek megfizetését 15 havi részletekben engedélyezte. Az ítéleti tényállás lényege:

A vádlott 2010. december 22-én hajnalban Sz. községben gépkocsijával megállt, s betért az S. sörözőbe, ahol éppen egy zártkörű rendezvényt tartottak. Itt kijelentette, hogy ő „cigányellenes”, majd megkérdezte, „hol laknak a cigányok, mert ki akarom őket végezni”. Ezek után a sörözőt elhagyva az onnan ugyancsak távozó D.A. sértettet (a szövegösszefüggésekből kivehetően nem valamely csoporthoz tartozása miatt) minden előzmény nélkül két ízben lefejelte, a sértettnek ezzel nyolc napon belüli sérülést okozva, majd arra szólította fel őt, hogy üljön be a gépkocsijába és mutassa meg, hol laknak cigányok. D.A. ennek eleget tett, 500-600 méter megtétele után rámutatott egy lakóházra, azzal, hogy úgy tudja, itt cigányok laknak. A vádlott ekkor a gépkocsijával megállt, s miután abból kiszállt, a csomagtartóból elővett egy baseball ütőt. Ezt látva D.A. ijedtében elfutott. Az ítélet további ténymegállapítást nem tartalmaz, arra utal csupán, hogy a vádlott erőszakos, kihívóan közösségellenes magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen.

A bíróság – valószínűsíthetően – D.A. lefejelését értékelte garázdaság vétségeként (a könnyű testi sértés miatt joghatályos magánindítvány hiányában nem állapította meg a vádlott felelősségét). A vádlott cigány-ellenes kijelentéseiből ugyan kétségtelenül következik a közösség tagja elleni erőszak elkövetésének a célzata, és D.A. felhasználásával, a cigány-család házánál megállással és a baseball ütő elővételével e bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltételeket biztosította, tehát az előkészületi magatartást megvalósította. Nincs adat azonban arra az ítéletben, miért hagyott fel a vádlott a szándékolt további cselekvéssel, így nem állapítható meg, hogy azt valamely külső körülmény akadályozta meg, avagy ilyen körülmény nem volt, és a vádlott önkéntes elállása miatt maradt el a bűncselekmény megkezdése, ami büntetlenséget eredményez.

21. A terhelt egy internetes oldalra feltöltötte egy ortodox rabbi fényképét és a neki tulajdonított provokatív tartalmú szöveget, s ehhez csatolta saját bejegyzését. Eszerint: „Igaz, hogy provokáció és nem biztos, hogy ez a tetves nemember egészen pontosan így mondta, de a lényegét jól összefoglalták. Értem én, hogy fut a program és ezt a mocskos bűnbandát jól fel kell cukkolni, kiengedni őket szabadjára dűlni és talán határ sincs. Mi kell még nektek? Mire vártok? Tapsra? Menjek én, és vágjam el a torkát? Az kell, a jel legyen? Mossad erre vár? F. SZ. B. is? Ok, megélezem a pengét, de gyorsan fogadjon el a mocskos zsidó banda a parlamentben, hogy ez így demokratikus és nagy tömegekben és kötelező jelleggel kell minden magyarnak azon a helyen végrehajtani velük, ahol éppen vannak. Nem kellene megvárni a zsidó világkongresszust judapestben, bár lehet, hogy stratégiaileg épp kapóra jönne, hogy ott és egyszerre el lehetne taposni ezt a parazita mocskot [...] na mit szóltok? Üssük agyon őket? Benne vagytok. A hallgatás beleegyezés.”

A terhelt által közzétett tartalmakkal összefüggésben több olyan hozzászólás is keletkezett, amely a zsidósággal kapcsolatos gyűlöletet, erőszakos cselekmények való felhívást tartalmaztak.

Egy másik esetben, 2011-ben a Magyar Sziget rendezvényen a Betyársereg vezetője a következő kijelentéseket tette a Betyársereg egyik tagjával nyilvánosság előtti beszélgetése során. A beszélgetés egyik témája egy feltételezett jövőben bekövetkező krízishelyzetben történő gerillaharc során tanúsítandó magatartás kérdése volt. A betyársereg vezetője ennek során kijelentette:

„Alapvetően el kell gondolkodni azon, hogy ténylegesen mit akarunk önmagunkkal kezdeni, ez egy nagyon fontos. Minden szempontból, mert vizionálunk, itt a polgárháború, vizionálunk, összezsapások, tehát [...] a társadalom előtti létbe. Ugyanis amíg az a belső kapcsoló, nem kapcsolódott el úgy, hogy valamilyen formában egy gépkarabélynak az elsütőbillentyűjét valaki meg tudja húzni, esetleg akkor, hogyha egy másabb bőrszínt lát... S el kell jutnunk egy szintre újra, hogy [...] agresszívvá, erőszakossá, fukárákká, mohókká, szinte fenevaddá váljunk, mert úgy kell megvédenünk a saját értékünket. Másképpen ez nem fog működni... Van még aki a pártpolitikában hisz... Annyira hisz még a demokráciában vagy bármilyen formában is ennek a működésében? Mikor az izraeliek ide fognak jönni Merkava harcokcsikkal meg lopakodó bombázókkal, nekik lesz morális kérdés az, hogy a lakóházakat szétlőjék-e? Biztos vagyok benne, hogy nem. És bennünk vajon lesz-e annyi, hogy le merjünk löni egy rohadt tetves, zsidót? Már elnézést. (Három hang a tömegeből: »Lesz! Lesz! Lesz!« Erős taps).”

A beszélgetés során később a „Ne ölj” erkölcsi parancsát felvető kérdésre a terhelt azt válaszolta:

„Akkor esetleg jelenjen meg az édesanyád az adott pillanatban, és egy mocskos cigány szurkálná belé a kést, szerinted te hallgatnál arra a parancsra, hogy ne ölj?”

A nyomozást a nyomozó hatóság – mert nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és ez az eljárás folytatásától sem várható, mindkét esetben megszüntette. A nyomozást az ügyész bűncselekmény hiányában megszüntette, mert álláspontja szerint az elhangzott kijelentések alkalmatlanok voltak arra, hogy a védett csoportok elleni erőszakos fellépést eredményezzenek.

E határozatok indokolása a jól ismert aktív gyűlölet kritériumait idézte, amelyet az adott esetben azért nem lehetett megállapítani, mert a gyűlöletkeltésre alkalmas kifejezések egy fiktív, vizionált helyzetre, majd akkor tanúsítandó magatartásra, s nem azonnali erőszakos cselekedetekre hívtak fel [Legfőbb Ügyészség ügyészének jelentése alapján].

22. A Pesti Központi Kerületi Bíróság Fk.10.202/2015. számú ügyében a jogerős ítélet társtettesként elkövetett közösség elleni izgatás büntetőjében (és rongálás vétségében) mondta

ki bűnösnek és 210 óra közérdekű munkára ítélte azt a fiatalos vádlottat, aki a budapesti Nyugati pályaudvar felüljárójának egyik hídoszlopára (egy másik fiatalossal együtt) a „HALÁL A ROMÁKRA” feliratot festette fel, pusztán azon az alapon, hogy a felfestett szöveget a biztonsági őr általi leleplezéséig a vonaton utazva minimálisan 20-30 fő, de csúcsforgalmi időben akár 50-nél is több ember észlelhette. A bűnösség megállapítása a rongálás vétsége miatt kétségtelenül helytálló volt, miután a felfestés eltávolításával felmerülő költség folytán a MÁV-ot 25.000 forint kár érte.

23. A Mezőkövesdi Járásbíróság B.236/2014/8. számú ítéletében közösség elleni uszítás büntette miatt a vádlottat 180 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A megállapított tényállása szerint a vádlott különböző okok miatt haragos viszonyba került lakókönyvezete cigány lakosainak egy részével. Egy alkalommal azt észlelte, egy a bevallottan homoszexuális beállítódású, cigány származásúnak vélt H.A. a saját neméhez tartozó személlyel egy babakocsiban az utcán gyermeket tologat, amiből arra következtetett, hogy a gyermeket együtt nevelik.

A homoszexuális beállítódást elítélő nézetei folytán a vádlott lázító tartalmú szöveget tett közzé a bárki általi olvashatóságában nem korlátozott internetes Facebook oldalán („...két buzi örökbefogadott egy kb. 6 hónapos gyereket...” stb). A Facebook bejegyzést olvasva H.A. számára egyértelművé vált, hogy az reá vonatkozott, s ezt kifogásolva szóváltásba került a vádlott feleségével. A vádlott erről tudomást szerezvén „a cigány lakosság elleni uszítás szándékával(!)” a már említett közösségi oldalon a következő bejegyzést tette: „Nemzetestvéreim, ha nem hirdetünk háborút a cigányok ellen, el leszünk veszve. FIGYELEM BORSODI GÁRDA SGÍTSÉGÉT KÉRJÜK!!! A KÖRNYÉKBELI CIGÁNYOK ÉLETVESZÉLYESEN MEGFENYEGETTEK MINKET!!!”

A Szébb Jövőért Egyesület gépkocsival éppen úton levő néhány tagja – 4 fő – azonnal elolvastván a vádlott bejegyzését, még ugyanezen a napon megjelentek a vádlott lakásán. Megjelenésüket észlelte a környékbeli cigány lakosság, és az utcán szóváltásba keveredtek a „gárdistáknak” tartott idegenekkel. Az ítélet szerint „erőszakos cselekményre nem került sor, a kiterített rendőri erők igazoltatták az idegeneket, akik azután eltávoztak”.

A vádlott még ugyanezen a napon a nyilvános közösségi oldalon újabb bejegyzést tett: „Köszönöm a gárdistáknak a segítséget, hogy eljöttek hozzánk, de ezzel nincs vége. [...] Ismét segítséget kérek az Ország minden Gárdistájától, Betyárseregétől, mert életveszélybe vagyunk, a lányom és az unokám jött volna át hozzánk és a cigányok lerohanták őket [...] a lélekjelenlétén múlt, hogy nem történt emberölés. Aki tud az jöjjön M.-re SEGÍTSETEK!!! Fegyver kell, mert a cigányok fel vannak fegyverkezve”.

Az ítélet végül egy mondatban rögzíti a bíróság jogi álláspontját: „N.J. vádlott tehát a Facebook közösségi oldala által közvetített nagy nyilvánosság előtt a cigány származásúakkal, illetve a homoszexuális beállítottságú személyekkel szemben ellenséges érzelmeket korbácsolt fel, gyűlöletre uszított.

24. A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a volt szerződéses őrmester terheltet bűnösnek mondta ki közösség elleni izgatás büntetésében, és ezért Ezért 180 napi tétel – napi tételenként 500 forint – pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte.

A megállapított tényállás lényege szerint a terhelt szolgálati viszonyának fennállásának idején, 2009 áprilisában a százada körletének faliújságára kifüggesztette az általa az internetről letöltött, eredetileg a Csendőrségi Lapok X. évfolyamának 11. számában, 1916. április 10-én megjelent „A cigánykérdés hazánkban” című, (egy nyugalmazott járásbíró által írott) újságcikket. A cikk a cigányságról, mint etnikai népcsoportról negatív tényeket említ (pl. „a

társadalom élő testén évszázadok óta rágódó fekély, nyitott seb”), a szövegben a cigányokat bűnözőként említi, „akik vándoréletet élnek, kivonják magukat az anyakönyvezés, a közterhek (adófizetés, katonai kötelezettség) viselése alól. Nem ismerik a tulajdon sérthetlenségét, a házasság jogintézményét, a rendszeres és állandó munka szükségességét és „szükségleteiket majdnem kivétel nélkül büntetendő cselekményekkel, lopással, csalással, rablással, jóslással, kuruzslással, orvvadászattal, mezőrendőri kihágással szerzik be. Ha a körülmények úgy kívánják, úgy gyújtogatástól, emberöléstől, gyermekrablástól sem riadnak vissza”. A cigánykérdést „évszázadok óta vajdó, de még mindmáig is megoldatlan probléma”-ként állítja be, és – a többségi társadalomra utalva – bűnnek tartja a társadalom ellen, „ha ezt az egyre jobban elmérgesedő rákfenét kivágni, orvosolni meg nem kíséreljük”. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a terhelt visszaélt a véleménynyilvánítás szabadságával amikor a cikk faliújságra kifüggesztette, ezzel a gyűlöletre uszítást megvalósította, mert a kifüggesztett cikk alkalmas volt arra, hogy a cigányság, mint etnikai népcsoport ellen az alakulat állományán belül gyűlöletet szítson, különös tekintettel arra, hogy ott cigány származású katonák is teljesítettek szolgálatot. A cikknek a faliújságon történő elhelyezésével a terhelt belenyugodott abba, hogy a cikk olvasóiban, a nagy nyilvánosságnak értékelhető mintegy 40 főben indulatból, primer ösztönökből fakadó ellenséges érzelmi megnyilvánulások alakulhatnak ki.

A – büntetés súlyosítását célzó ügyészi, valamint a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések folytán a – Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ítéletével a terheltet a közösség elleni izgatás büntette miatt emelt vád alól felmentette. Nem látta ugyanis megállapíthatónak, az újságcikk kifüggesztésével a terhelt gyűlöletre uszított, de azt sem, hogy az alakulat állományán belül a cikk hatására a cigányság ellen gyűlölet kialakulhasson (alkalmatlanság).

Az ügyészi másodfellebbezés alapján eljárva a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy egy 1916-ban írt újságcikk önmagában való megismertetése, még ha abban helyteleníthető nézetekre vonatkozó megállapítások is vannak, az ahhoz fűzött kifüggesztéskori kommentár nélkül objektíve nem volt alkalmas arra, hogy a benne foglalt tartalmat 2009-ben megismerőket erőszakos cselekedetekre hívja fel, így az erőszakos cselekmény közvetlen kiváltásával fenyegető helyzet – az erőszak érzelmi előkészítése – nem állapítható meg.

A Legfelsőbb Bíróság ugyan elismerte, hogy a kérdéses cikk olyan gyűlölködő és gyalázkodó nézeteket fejtett ki, ami az alakulatánál szolgáló roma katonatársak emberi méltóságát, megbecsülését alapvetően sértette. A közzétételre pedig abban az időszakban került sor, amikor Magyarországon a roma etnikai kisebbség tagjai ellen, ezen közösséghez tartozásuk miatt – akkor még – ismeretlen elkövetők sorozatban követtek el emberöléseket. Mindezen körülmények sem teszik azonban megállapíthatóvá, hogy a vádlott magatartása közvetlenül fenyegető erőszakos cselekmények veszélyét idézte volna fel.

Megjegyzendő: a cselekmény elkövetése [mellesleg – noha ennek a nullum crimen folytán tulajdonképpen nincs jelentősége – a Legfelsőbb Bíróság határozatának meghozatala] idején sem létezett még az 1978. évi IV. törvény 174/B. § (1a) bekezdése szerinti tényállás, ami lehetővé tette volna a terhelt történeti tényállás szerinti cselekvőségének – garázdaságszerű magatartással elkövetett – közösség tagja elleni erőszakként való értékelését.

25. A Debreceni Járásbíróság a B.1595/2014/27. számú ítéletével a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszer (!) bűneinek nyilvános tagadásának büntette (Btk. 333. §) miatt a vádlottat pénzbüntetésre ítélte. A Jobbik Magyarországért Mozgalom D. Alapszervezete egy közterületen levő katonai emlékmű előtt rendezvényt tartott, amelyen kb. 30 fő volt jelen. a rendezvényen történekről videofelvétel készült, amelyet YouTube-ra is feltöltöttek. Ezen a vádlott egy beszédet tartott, s abban gúnyos hangnemben a holokausztot – áldozataira utalva –

„hollókamu”, „hollókaszt” elnevezéssel illette. A bíróság elvetette a vádlottnak a szótévesztésre, majd a téves tanulmányokra hivatkozását.

Az ítélet egyébként az elkövetési magatartás mibenlétét illetően nem foglalt egyértelműen álláspontot, ugyanis azt fejtí ki: a vádlott a holokausztot „jelentéktelen színben tüntette fel, kétségbe vonva annak megtörténtét”.

26. A Miskolci Járásbíróság a Bpk.1337/2014/2. számú, tárgyalás mellőzésével hozott végzésében a „nemzeti szocialista rendszer bünei nyilvános tagadása” (!) büntette (Btk. 333. §) miatt vádlottat három évre próbára bocsátotta, mert a vádlott a <http://kuruc.info/r/56/123082> weboldalon, a kizárólagosan használt számítógépén az „Ezúttal az ENSZ-székházban kérték a nevünkben bocsánatot a »magyar holokausztért«” címmel megjelent cikkhez azt a megjegyzést fűzte: „A K... anyjukat, akik elnézést kértek, hiszen Magyarországon nem volt Holokauszt, legfeljebb holló koszt, ami máig is tart”

27. A Sárvári Járásbíróság a B.68/2014/4. számú ítéletében a nemzeti szocialista vagy kommunista rendszerek büneinek nyilvános tagadása büntetében (Btk. 333. §) mondta ki bűnösnek a vádlottat, és ezért pénzbüntetésre ítélte. A vádlott egy Facebook bejegyzéshez hozzászólásokat írt: „Azt hittem, hogy kiderült, hogy hazudtak a zsidók! De ezek szerint még a holokamut még terjesztik tovább![...] Rá kéne jönni, hogy nem voltak haláltáborok, csak munkatáborok...” „Nem öltek ott meg senkit! Fel kéne ébredni az agy mosás alól! A zsidó sohasem volt kétkezi munkás [...] A gázkamrákat meg utólag alakították ki. Mese az egész.”